

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1873/2021
29.12.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., Општина ..., чији је пуномоћник Небојша Милосављевић, адвокат из ..., против туженог ЈКП "Блаце" из Благаца, чији је пуномоћник Александар Сандуловић, адвокат из ..., ради поништаја решења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 295/20 од 15.04.2021. године, у седници одржаној 29.12.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 295/20 од 15.04.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Куршумлији П1 82/2019 од 03.12.2019. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца, па је поништено решење о отказу уговора о раду бр. .. од 29.05.2017. године, којим је тужени тужиоцу отказао уговор о раду, што је тужени дужан да призна и наложено туженом да тужиоца врати на послове и радне задатке који одговарају његовој стручној спреми и радној способности. Ставом другим изреке, наложено је туженом да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 70.500,00 динара.

Апелациони суд у Нишу је, пресудом Гж1 295/20 од 15.04.2021. године, одбио као неосновану жалбу туженог и потврдио пресуду Основног суда у Куршумлији П1 82/2019 од 03.12.2019. године.

Против правноснажне одлуке донете у другом степену, тужени је изјавио благовремену ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка учињене у поступку пред другостепеним судом и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду, применом одредбе члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20) и утврдио да је ревизија тужиоца неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а у поступку пред другостепеним судом није било пропуста у примени, нити погрешне примене неке од одредаба Закона о парничном поступку, па нема ни повреде из члана 374. став 1. истог Закона о парничном поступку, на коју ревидент у ревизији указује.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био запослен код туженог на пословима и радним задацима ... . У току радног времена, 16.05.2017. године, у 14,55 часова, тужени је тужиоца алкотестирао, путем баждареног и исправног алкометра од стране лица које је обучено за руковање алкометром и утврдио присуство алкохола у крви тужиоца од 0,425 промила, што он није оспоравао. Тога дана тужилац је био на радном задатку ... у селу ..., где је попио "две ракије", како се изјаснио на записнику сачињеном од стране трочлане комисије туженог под бр. .. од 16.05.2017. године. Тужени је тужиоцу доставио упозорење о постојању разлога за отказ уговора о раду на које се тужилац изјаснио, а потом је донео решење о привременом удаљењу тужиоца са рада и побијано решење о отказу уговора о раду. Као отказни разлог у побијаном решењу је наведено непоштовање радне дисциплине због доласка на посао под дејством алкохола или других опојних средстава, односно употребе алкохола или других опојних средстава у току радног времена, које има или може да има утицај на обављање посла, на основу одредбе члана 179. став 3. тачка 4. Закона о раду.

На основу овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су правилном применом материјалног права усвојили тужбени захтев тужиоца и поништили решење туженог о престанку радног односа тужиоцу, те туженог обавезали да тужиоца врати на рад.

Одредбом члана 179. став 3. тачка 4. Закона о раду ("Службени гласник РС", бр. 24/05, 75/14), прописано је да послодавац може да откаже уговор о раду запосленом због доласка на посао под дејством алкохола или других опојних средстава, односно употреба алкохола или других опојних средстава у току радног времена, које има или може да има утицај на обављање посла.

Правилник о дисциплинској и материјалној одговорности од 15.05.2015. године, који је тада био у примени код туженог, је у одредби члана 9. прописао теже повреде радних обавеза и дужности, између осталих, под тачком 21., доласак на посао у припитом или напитом стању, или конзумирање алкохола или других наркотичних средстава у току рада, које смањује способност за рад.

У конкретном случају, тужилац је у току рада конзумирао алкохол, па је његова алкохолисаност износила 0,425 промила, при чему тужени није доказао да је због те чињенице тужиочева способност за рад била смањена, како је прописано његовим Правилником, односно није доказао да је употреба алкохола имала утицај на обављање тужиочевог посла, а на начин прописан Законом о раду, имајући у виду да Закон и подзаконски акт услове за постојање могућности отказа уговора о раду запосленом због доласка на рад под дејством алкохола, односно употребе алкохола у току радног времена, прописују кумулативно.

Неосновани су наводи ревизије туженог да отказни разлог постоји чим је неко припит дошао на рад, а да није потребно остварење и неке последице, у смислу ометања радног процеса. Супротно тим наводима ревизије туженог, овде се не ради о потреби спречавања наступања штете коју може да проузрокује запослени радећи у алкохолисаном стању, већ о томе да је послодавац дужан да докаже да је алкохолисаност запосленог смањила његову способност за рад, односно да је имала или могла да има утицај на обављање његовог посла, што је у конкретном случају изостало, јер ту чињеницу тужени није доказао.

Правилна је и одлука о трошковима парничног поступка, јер је донета правилном применом одредбе члана 153. став 1. и 154. Закона о парничном поступку.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у изреци донео применом одредбе члана 414. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**